

РЕШЕНИЕ

№ 996

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 14.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11861** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 във вр. с чл. 19ж от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба от Национален фонд „Култура“ /НФК/, чрез изпълнителния директор С. Д., срещу „Музикекспорт“ ЕООД ЕИК[ЕИК], с искане дружеството да бъде осъдено да възстанови сумата от 19 507 лева, представляваща главница и сума получена по договор № L 1159-67/2021 г., представляваща финансово подпомагане, както и сумата от 2292.84 лева, представляваща мораторната лихва върху полученото подпомагане за периода 01.01.2023 г. – 12.12.2023 г., както и лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Наведените твърдения са както следва:

Между страните е сключен договор № L 1159-67/2021 г. за финансово подпомагане на ответника в размер на 19 507.00 лева по програма „Подкрепа на частните организации в областта на любителското изкуство 21“, за реализацията на проект: „Виртуално музикално училище“. Същият проект следвало да се осъществи до 20.11.2023 г. съгласно заложен график в проектната документация. Срокът за съдържанието и финансовото отчитане на проекта е до един месец след приключване на договора, т.е. до 31.12.2022 г., което било отразено в чл. 10 от договора. В чл. 10, ал. 2 – 6 от договора бил подробно разписан начина на отчитане на проекта с финансов и съдържателен отчет. Твърди се, че субсидията по договора е била изплатена изцяло. Твърди се още, че в уговорения срок ответникът не е отчетел по

уговорения начин реализацията на проекта. Твърди се, че ищецът е дал допълнителна възможност за представяне на изискуемата документация, но до момента на завеждане на иска отчет не е бил представен. Моли съда да осъди ответника да заплати дължимите главница и лихви.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. В., която моли за осъждане на ответника съобразно резултатите по приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза.

Ответникът „Музикеспорт“ ЕООД, чрез адв. П. моли за отхвърляне на иска. В отговор по чл. 131 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК се поддържа, че дружеството е направило всичко възможно да се отчете в уговорения срок, но електронната страница на ответника е била недостъпна. Твърди още, че са налице доказателства за изпълнението на проекта, за което представя доказателства. Претендира разности по делото.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Между НФК и „Музикеспорт“ ЕООД е сключен договор № L 1159-67/2021 г. от 30.11.2021 г. за целево финансово подпомагане по програма „Подкрепа на частните организации в областта на любителското изкуство 21“, за реализацията на проект: „Виртуално музикално училище“. Информация за проекта се съдържа във формуляр за участие на л. 11-25. С чл.10 от договора изпълнителят се е задължил да предостави на НФК пълни данни за реализацията на проекта в срок до 30.11.2022 г. За отчитане на разходването на средствата се представят финансови отчети и съдържателен отчет относно изпълнението на проекта на хартиен носител и по електронен път, с разходно оправдателни документи, изготвени по реда на Закона за счетоводството. Финансовият отчет включва опис в табличен вид на извършените разходи, а съдържателният отчет – описание на събитията в изпълнение на проекта, пресдописе, и най-малко едно копие от всички материални, рекламни и др. продукти, произтичащи от осъществяването на проекта. Съгласно чл. 12 от договора непредставянето на документите по чл.10 в срок до 30.11.2022 г. се счита за неизпълнение и се пристъпва към отговорностите по чл. 14. Последният предвижда пълно възстановяване на полученото подпомагане заедно с лихва, равна на основния лихвен процент на БНБ, увеличен с 10 пункта.

Видно от платежно нареждане на л. 9, на 15.12.2021 г. сумата за подпомагането в размер на 19 507 лв. е преведена на ответника. На 07.02.2022 г. по електронна поща изпълнителният директор на НФК е изпратил покана до ответника в 7-дневен срок да представи отчет по изискванията на договора, като го е уведомил, че при непредставянето му НФК ще предприеме действия за събиране на платената сума за подпомагане по съдебен път.

По делото са представени доказателства за комуникация по електронен път между страните по повод отчитане на договор № L 1159-67/2021 г. Представени са и доказателства за изпълнение на проект „Виртуално музикално училище“.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза /ССч/, която съдът кредитира изцяло. Според заключението на в.л. П. К. получената сума от „Музикеспорт“ ЕООД е в размер на 19 507 лв. Дружеството е представило доказателства за разходи в размер на 14 276,38 лева. Налице е разлика от 5230,62 лева. Представените разходно-оправдателни документи (фактури) отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1 от ЗДДС. ССч

констатира, че една от представените фактури от С. С. (л. 96) на обща стойност от 90 лв. (75 лв. + 15 лв. ДДС) не е коректно копирана, поради което не се приема от експертизата. ССч констатира и разлика между справка – матрица отчет – опис на разходите за сметка на получената минимална помощ (л. 63 гръб) със стойност 14 348,40 лв. и установената от ССч стойност 14 276,38 лв.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Искът е на основание чл.19ж от АПК за неизпълнение на административен договор и е допустим. Разгледан по същество, искът е основателен.

Съдът в настоящият състав намира, че представеният Договор № L 1159-67/2021 г. за целево подпомагане е административен по смисъла на чл. 19а, ал. 1 АПК. Той притежава основните характеристики на административните договори:

- едната страна е административен орган. Съгласно § 1, т. 1 от ДР на АПК, административен орган е органът, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон, включително лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги. Дейността на Национален фонд „Култура“ е регламентирана в Закона за закрила и развитие на културата (ЗЗКР), като съгласно чл. 24 от него фондът е юридическо лице – второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на културата. Фондът подпомага развитието на културата, като набира, управлява и разходва средства, предназначени за провеждане на националната политика в областта на културата. При сключването на индивидуални договори за предоставяне на средства, НФК действа в качеството на административен орган, а не като субект на гражданското право;

- съдържанието (цялото или основна част) на договора е определено предварително и едностранно от органа. Административният орган предварително е представил на евентуалните съконтрахенти типовия вариант на договора, в който част от съдържанието е императивно. При сключването на договора, в голям брой случаи, кандидатите се конкурират помежду си спрямо един или няколко от основните елементи по договора, но това не е задължително. В хода на изпълнението на договора страната, публичноправен субект, осъществява предварителен, текущ и последващ контрол по своя инициатива, което изключва приложението на гражданскоправните разпоредби, регулиращи правоотношенията между равнопоставени субекти. Реално правоотношенията се развиват само по правилата на административното производство и имат свой материалноправен „аналог“ – напр. плащане, прекратяване на договора при установяване на нарушения, и др.;

- основната цел при сключването и изпълнението на договора е защита на „значим обществен интерес“ – целта на договора е постигане на благо, на положителен резултат от който се ползва част или цялото общество (здравеопазване, култура, сигурност, териториално обслужване). С договора, който административният орган има право да сключи с частноправен субект с предоставяне на финансов или материален ресурс, макар субектът да получава лично благо, той го трансформира в обществено, публично благо, което се предоставя на обществото и служи за задоволяване на определен публичен интерес. Договорите от вида на процесния се сключват в изпълнение на държавната политика в областта на културата и се явяват законово основание, чрез което се охраняват определени обществени интереси.

Договорът, предмет на настоящия спор, изцяло съответства на определението на чл.19а, ал. 2 АПК. Съгласно чл. 19ж, ал. 1 и ал. 2 от АПК, споровете относно неговата действителност, изпълнение, изменение или прекратяване се решават от компетентния административен съд по реда на дял трети от същия кодекс. Административният характер на договора води до извод за приложимостта на разпоредбите на чл. 19а – чл. 19ж АПК, респ. за допустимост на съдебното оспорване по отношение на акта за прекратяването му. Административният договор е формален и се сключва по въпроси от значим обществен интерес. При сключване, изпълнение, проверка и прекратяване на договора, правоотношението между двете страни се регулира с властнически метод на правно регулиране, а не чрез правния метод на равнопоставеност. Едната страна, в случая НФК, има възможността чрез използване на властническия метод да управлява сключването и изпълнението на договора, като и да го прекратява едностранно с писмено предизвестие, за да предотврати или отстрани тежки последици за обществения интерес.

Както беше посочено по-горе, споровете във връзка с прекратяването на административните договори са подчинени на разпоредбите на дял III АПК, т. е. административният договор е приравнен на индивидуален административен акт и като такъв, съдът следва да съблюдава изпълнението на императивните изисквания за действителност на същия, съобразно чл. 146 и сл. АПК. Съдът приема, че е сезиран с иск за осъждане на ответника за заплащане на сума в размер на 19 507 лева, представляваща авансово заплатено финансово подпомагане по Договор № L1159-67/202 1г. Договорът е сключен в изискуемата писмена форма за действителност, съгласно чл. 19а, ал. 2 АПК, като съдържа – страните, които го сключват, предмета на договора, дата на сключване и подписи на страните. Поради това, същият е действителен и е породил правните последици, които са били целени с неговото сключване. Систематичното тълкуване на разпоредбите на чл. 19г и чл. 19ж, ал. 2 АПК показва, че винаги административният договор подлежи на изпълнение от момента на сключването му. След като договорът е породил своето правно действие и ищецът е изпълнил задължението си да преведе сумата за финансово подпомагане, за ответника се е породило задължението да реализира проекта съобразно посоченото от него във формуляра за участие – неразделна част от договора съгласно чл.16 от него, и да представи съответните отчети за изпълнението.

От представените по делото доказателства, вкл. приетата ССч съдът прави извод, че ответникът е разходвал получените средства по предназначение, изпълнил е задължението си за отчитане в определения срок, но като цяло изпълнението е непълно и неточно. Това е така, защото от данните по делото се установява, че е бил подаден отчет в уговорения срок, но същият не е бил пълен (страните поддържат, че представените по електронен път документи не били видими изцяло). От друга страна по делото не са ангажирани доказателства ищецът да е дал допълнителен срок за представяне на доказателствата по см. на чл. 10 от договора, предвид на това, че не се отричат затрудненията с електронния обмен на данни. Също така не се спори, че разходваните средства, подробно описани в ССч и матрица за отчет са именно по повод и в изпълнение на проект „Виртуално музикално училище“.

Все така обаче изпълнението е непълно предвид установената разлика от 5230,62 лева от получени 19507лв. и доказани разходвани 14276,38лв. Сумата от справка – матрица отчет – опис на разходите за сметка на получената минимална помощ (л. 63 гръб) на стойност 14 348,40 лв. съдът не възприема, предвид

установената от ССч стойност 14 276,38 лв.

Следователно сумата от 5230,62 лв. представлява сума разходвана не по предназначение. Същата подлежи на възстановяване на основание чл.33, ал.4 ЗЗРК и при условия чл. 14 от договора заедно с лихва, равна на основния лихвен процент на Българската народна банка, увеличен с 10 пункта.

При направения извод за частична основателност на главния иск, основателна се явява и акцесорната претенция за лихва за периода 01.01.2023г. – 12.12.2023г. – датата на подаване на иска, върху установената по-горе сума от 5230,62 лв.

Според приложимата норма на чл. 86, ал. 1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Следователно лихвата по своята същност е обезщетение за вредата, произтичащо от забавяне изпълнението на задължение, имащо за предмет определена сума пари. Кога длъжникът изпада в забава е изрично установено в чл. 84 ЗЗД, като според приложимата в случая разпоредба на ал. 1 когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. В случая крайният срок за изпълнение на задължението по Договор № L1159-67/2021г. и представяне на финансовия и съдържателни отчети е 31.12.2022 г. след която дата длъжникът – „Музикекспорт“ ЕООД, е изпаднал в забава и дължи лихва в размер по чл. 10 от ЗЗД, която на сумата от 5230,62 лв. е 614,86 лева.

При този изход на спора на ищеца се дължат разноски за внесената държавна такса в размер на 10лв. Адвокатско възнаграждение не следва да се присъжда, доколкото не е претендирано, а и поради липса на доказателства за уговорено и платено такова от ищеца.

На ответника също се следват разноски по делото. Претендирани са 2360 лева по договор за правна защита и съдействие (л. 39) и депозит за ССч в размер на 500 лева или общо 2860 лева. Съобразно уважената част, респ. отхвърлената част на иска на ответникът се следва сумата от 766, 89 лева, предвид, че предявената претенция е в общ размер на 21799,84 лева, като уважената част е в общ размер на 14891,24 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 33-ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Музикекспорт“ ЕООД ЕИК[ЕИК] да заплати на Национален фонд „Култура“ сумата в размер на 5230,62 лева платена по договор № L1159-67/2021 г. между страните, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 12.12.2023 г. - датата на исковата молба, до окончателното плащане;

ОТХВЪРЛЯ иска на Национален фонд „Култура“ в останалата част до размера на 19 507 лева, като неоснователен;

ОСЪЖДА „Музикекспорт“ ЕООД ЕИК[ЕИК], на основание чл.86 от Закона за задълженията и договорите, да заплати на Национален фонд „Култура“ сумата в размер на 614,86 лева, представляваща законна лихва за забава в периода от 01.12.2023 г. до 12.12.2023 г.;

ОСЪЖДА „Музикекспорт“ ЕООД ЕИК[ЕИК] да заплати на Национален фонд „Култура“ сумата в размер на 10 лв. разноски по делото;

ОСЪЖДА Национален фонд „Култура“ да заплати на „Музикекспорт“ ЕООД ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 766,89 лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК!

СЪДИЯ: